

= **ἡλιοστάτης**, ὁ. Δ. Στρούμπ. 73. Α. Σπαθάρ. 86.
ἡλιοστεφής, 2. «Ἐφ.» 18 Ἰαν. 89.
ἡλιοσυμμετρικὸν μηχανήμα, ὃ δὴ-
 θεν ὁ Ἐδισσων ἐφεύρεν.
ἡλιοσχισμαί, αἱ. Δ. Πετρούλ. 67.
ἡλιοηλεκτρόφωρον, τό. Παλιγ. 1 Ὀκτ. 94.
 = **ἡλιοτροπικός**, 3. Π. Σ. Βαλσαμ. ἐν
 Ἐστ. 12 Μαΐου 91.
 = **ἡλιοτροπισμός**, ὁ. Π. Σ. Βαλσαμ.
 ἐν Ἐστ. 12 Μαΐου 91.
 = **ἡλιουπία**, ἡ. Κ. Συμωνίδης ὁ Συ-
 μαίος πλαστογράφος 50. — Ἀ. Ρ. Παγ. 51.
ἡλιουπικός, 3. (εἰκὼν. πίνακες.) «Ἐφ.»
 30 Μαΐου 89. — Πρωτὰ 8 Ἰαν. 97.
ἡλιουπώω - ὤ. Ἀκρ. 19 Σεπτ. 89.
ἡλιοφανής, ὁ. (χημ.) Ἀν. Κ. Χρηστ. 87.
ἡλιοφωγία, ἡ. (κατὰ τὸ κοιν. ἀστρο-
 φωγία.) Ἐλλην ἐν ἡμιφύλ. Ἀκρ. 14
 Σεπτ. 97.
 = **ἡλιόφιλος**, ὁ. ὄν. μηχανήματος ἀγγελ-
 τικοῦ καὶ προληπτικοῦ πυρκαϊῶν (;) Ἀκρ.
 18 Φεβρ. 91.
ἡλιοφλέγης, 2. Σχ. Λεβ. λ. 61.
ἡλιοφοβία, ἡ τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ.
 Ἀκροπολικὸς ἐν Ἀκρ. 27 Αὐγ. 98.
ἡλιοφωτισμένος. μτχ. Ἀγ. Παράσχ.
ἡλιοφώτιμος, 2. Σ. Α. Κ. 53. — Ἀκρ.
 10 Σεπτ. 97, ἐν ἐπιφύλ.
ἡλιόφωτος, 2. Δ. Α. Χαντα.
ἡλιόχρυσος, 2. Ἀλ. Σούτσ. 52.
ἡλιόφωρον, τό. γλεῦκος ἐξ ἡλιασμένων
 σταφυλῶν. Ε. Πονηρόπ.
ἡλιόφωτος, 2. Ἀκρ. 1 Σεπτ. 87.
ἡλιωρολόγιον, τό. Ἡμιφύλ. Ἀκρ. 25
 Σεπτ. 98.
ἡλιοκόπιον, τό. (= καρφοδομήτρα.)
 Α. Θ. Ἡπ. λ. 95.
ἡλιουπική γλῶσσα τουτέστι ἀπλουστάτη.
 Δ. Θερ. 90.
ἡλιότης, ὁ. Γαλ. chasse - ciseau. Γρ.
 Χαντα. 70.
ἡμεροαλωπία, ἡ. Ἀπόστ. Μεγακλῆς
 44. — Ἀν. Ἀναγν. — Γαζέπ.
ἡμερανθής, 2. Δημ. Γαλαν. — Περδ.
 νυκτανθής.
ἡμερανθρώπος. 2. (τόπος.) Γ. Π. ἐν
 Ἀκρ. 2 Φεβρ. 94.
ἡμεραργέω - ὤ. Ἀκρ. 5 Νο. 92.
ἡμεραργία, ἡ. Ἐλ. κώδ. 71. — Ἀκρ.
 30 Μαρτ. 87 καὶ 14 Μαρτ. 94.
ἡμερομηνολογία αὐτοκτόνος, ὅφ' ἤς προ-
 σεβλήθη ἡ Ἐστία». Γορούλ. ἐν Ἀκρ. 22
 Φεβρ. 94.

ἡμεροησίος.

* **ἡμερίς**, ἡ. συναναστροφή ἐν ἡμέρᾳ. (ἀν-
 τιθέτως τῇ ἐσπερίσι). Φαίλαξ ἐν Ἐστ.
 ἐφ. 23 Μαρτ. 94. — Ἡ λέξις ἔχει ἐν τοῖς
 Λεξ. τ. ἀρχ. γλ. τρεῖς ἄλλας σημασίας
 ὅχι δὲ ταύτην τὴν νεωτερικὴν.
ἡμεροβιότης, ἡ. Θ. Βελλιαν. ἐν Ἐστ.
 13 Σεπτ. 92.

ἡμεροδεικτής, ὁ. ὄν. βιβλιαρίου ἐν Ἀθ.
 ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀνδρ. Κορομ. 79.

ἡμεροδουλεία, ἡ. Ἀρδην. Ἀπρ. 87.

ἡμεροδουλεντής, ὁ κοιν. δουλεύων μὲ
 μεροκάματον. Ἀκρ. 25 Δεκ. 95. — Ἴδε
 καὶ τὸ ἑξῆς.

ἡμεροδόλος, ὁ. Ἀρδην. Ἀπρ. 87.

ἡμεροδρομῖον, τό. (= ταχυδρομῖον.)
 Ἀδ. Κορ. — Δὲν ἐμδίκεν εἰς κοινὴν γρη-
 σιὴν ἢ λέξις.

ἡμεροδρομία, ἡ. ἡμέρας ὁδός. Γερμ.
 Tageroise. Στ. Σταθού. 50.

ἡμεροδρομικαί, διατυπώσεις, αἱ. Ἀδ.
 Κορ.

ἡμεροδόν, τὸ τῆς μορφῆς προσώπου. Φαί-
 δων ἐν Καζαμία Δ. Α. Κορου. 72.

ἡμεροσθής, 2. Κ. Κροκ. 56.

ἡμεροκάρπια, τὰ ἐξ ἐργασίας. Τηλεγρά-
 φημα Ἐλευσινίων ἐν «Ἐφ.» 7 Αὐγ. 90.

ἡμεροκόπος, οἱ. Γερμ. Tagedioba. Ἀγ.
 Βλάχ. ἐν Ἀστει 26 Ἰαν. 97. — Ὑπ. ἐν
 τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλώσσης ὁ ἡμεροκ λέ-
 π τ η ς, ἐκ Γλωσσαστίων.

ἡμεροκόραρα, ἡ κηποκόραρα, τὰ. (κοιν.
 φράουλες.) Ἀδ. Κορ. 32, ἐν Ἀτ. τ. δ'.
 σ. 657, ἐπρότεινε, προσθεῖς ὄμως τὰ ἀπλὴν
 ἀνίσως ὀνομάζονται ἤδη, (ὡς ἀκούω) εἰς
 τινα μέρη τῆς Ἑλλάδος γαμοκέραρα. »

ἡμεροκρίται, οἱ ποιούντες διάκριτον ἡ-
 μερῶν καλῶν καὶ κακῶν. Κ. Οἶκ. 13.

* **ἡμερολογέω** - ὤ. λέγω λόγους δι' ὅλης
 τῆς ἡμέρας. Ἀκρ. 16 Νο. 83. — Ἄλλην
 εἶχε σημασ. ἢ λέξις τὸ πάλαι.

ἡμερολόγημα, τό. «Κάλλιον ἴσως τοῦ
 παρὰ Βυζαντινοῖς μνηολόγημα. » Ἀδ. Κορ.
 — Ἴδε καὶ ἡμερομηνία.

ἡμερολογία, ἡ. Ἀδ. Κορ.

ἡμερολογικός, 3. Μ. Μητσάκ. ἐν Ἐστ.
 ἐφ. 21 Δεκ. 94.

ἡμερολογγράφος, ὁ. Ἀσμοδ. —
 Ἀκρ. — Ἐφ. 3 Αὐγ. 89.

ἡμερολόγος, ὁ. Σχ. Λεβ. λ. 61.

ἡμερομηνία, ἡ. Ἐλ. κώδ. — Γ. Α.
 Πάλ. — Α. Φραβάσ. 88. — Γερ. Μαυρο-
 γιάν. 89.

ἡμερομηνολογία, ἡ. (!) Ν. Κατρ. 54.

